RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 224.720 van 18 september 2013
in de zaak A. 210.180/XIV-35.226

In zake : Nazmi BEHLJULJI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te 3730 Hoeselt
Tongersesteenweg 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 september 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de gevangenisdirecteur van Hasselt van 9 september 2013 waarin de verzoeker een tuchtsanctie van 3 weken individueel regime wordt opgelegd van 7 september 2013 tot en met 28 september 2013 om 9u00.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 september 2013 om 11.30 uur.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Quadflieg, die loco advocaat Jurgen Millen verschijnt voor de verzoeker en attaché Eva De Cock, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op het ogenblik van de bestreden beslissing is de verzoeker gedetineerd in de gevangenis te Hasselt.

3.2. Op 7 september 2013 wordt ten laste van de verzoeker een tuchtrapport opgesteld waarin staat:

> "(…)
> Tijdens het lossen van de wandeling B hoorden wij lawaai op wandeling A waar wij volgende feiten vaststelden:
> Pacula Ioan stond tegen de ingang van wandeling A met een wapen in zijn hand (grote teennagelknipper). Op aandringen van een PBA gaf Pacula zijn wapen af door de gril. Vanaf het moment dat Pacula zijn wapen had afgegeven begon Behljulji Nazmi hevig te slaan en te stampen op Pacula.
> Wij zijn er uiteindelijk in geslaagd om Pacula via de gril binnen te krijgen. Behljulji Nazmi is op veiligheidscel geplaatst.
> (…).".

Op dezelfde dag wordt ten laste van een andere betrokkene bij dezelfde feiten een tweede tuchtrapport opgesteld waarin staat:

> "(…)
> Tijdens het lossen van wandeling B hoorden wij lawaai op wandeling A waar wij volgende feiten vaststelden:
> Pacula Ioan stond tegen de ingang van wandeling A met een wapen in zijn hand (grote teennagelknipper). Gashit Mezid vie! Pacula ban aan en bleef gedurende een hele tijd op hem slaan en stampen. Op aandringen van een PBA gaf Pacula zijn wapen af door de gril. Vanaf het moment dat Pacula zijn wapen had afgegeven begon Gashit terug hevig te slaan en te stampen op Pacula.
> Wij zijn er uiteindelijk in geslaagd om Pacula via de gril binnen te krijgen.
> I. o. van Paco Morren is Pacula op veiligheidscel gezet.
> Dadelijk nadat Pacula is binnen gehaald ontstond er nieuwe vechtpartij waarbij Gashit opnieuw betrokken was en klappen uitdeelde. Ditmaal ware Ciruar Stelian en

Dumtrascu Ilie het slachtoffer. Deze twee gedetineerden zijn ook binnen gekomen en op cel gezet.
Gashit Mezid is op veiligheidscel geplaatst.
(…).”.

Op 9 september 2013 wordt de verzoeker gehoord door het tuchtcollege van de gevangenis van Hasselt, zonder aanwezigheid van zijn raadsman of een tolk, waarna volgend verslag werd opgesteld:

“(…)
De directeur herinnert de gedetineerde aan de ten laste gelegde feiten: zie rapport 07.09.'13
Hij geeft het woord aan de gedetineerde / aan zijn advocaat, die verkla(a)r(t)(en):
Het klopt niet. Ik heb met hem ruzie gemaakt in de wasserij omtrent lakens. Hij wou de baas zijn in de wasserij. Hij heeft me bedreigd Hij zou me vermoorden.
Ik wou met hem praten maar hij had een wapen bij zich. Gashit wou tussenbeide komen maar Pacula viel hem ook aan.
Sommige hebben er niets mee te maken zoals Coniac. Baziou heb ik ook niet bij de vechtpartij gezien. (…).”.

Aan de verzoeker wordt op 9 september 2013 als tuchtsanctie opgelegd individueel regime gedurende 21 dagen van 7 september 2013 tot en met 28 september 2013 om 09u00. Deze beslissing is onder meer gesteund op de volgende overwegingen:

“(…)
Motivering van de sanctie:
• Aangezien betrokkene fysiek agressief is geweest naar een medegedetineerde
• Aangezien agressie niet thuis hoort in de gevangenis
• Hoewel betrokkene laat blijken dat hij het slachtoffer is in deze zaak, ben ik van mening dat hij toch een grote rol heeft gespeeld in het gevecht.
• Dit gedrag kan niet getolereerd worden. Betrokkene heeft door zijn agressief gedrag de fysieke en de psychologische integriteit van het gevangenispersoneel en medegedetineerden ernstig in gevaar gebracht, evenals de orde en veiligheid in de inrichting.
(…).”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat de bestreden tuchtsanctie zijn bewegingsvrijheid binnen de gevangenis en zijn mogelijkheid om contacten te hebben met de buitenwereld in bijzonder grote mate beperkt. De verzoeker merkt ook op dat hij zijn werk in de wasserij zal kwijt raken en dat de bestreden beslissing, mits schorsing, niet gehanteerd zou kunnen worden naar eventuele toekomstige inbreuken die hij zou begaan totdat er omtrent de vernietiging van de tuchtsanctie een uitspraak wordt gedaan.

5.2. Met het oog op het beoordelen van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verwijst de verzoeker ook naar het middel dat hij heeft aangevoerd, meer bepaald naar de schending van het "art. 108 Basiswet doordat er geen beslissing werd ter kennis gebracht van verzoeker, noch tijdens het uitvoeren van de fouillering op het lichaam noch tijdens het tuchtcollege daar waar de gevangenisdirecteur het zelfs niet nodig acht om in het kader van de motivering hierop te gaan reageren (…)".

Beoordeling

6.1. De grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel maakt, naast de ernst van de aangevoerde middelen, een aparte wettelijke voorwaarde uit om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen besluiten. De verwijzing van de verzoeker naar de door hem aangevoerde ernstige middelen, in het bijzonder naar de schending van "art. 108 Basiswet", is derhalve niet van aard om een

moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijnen hoofde aan te tonen. Bovendien mist deze verwijzing feitelijke grondslag nu uit het verzoekschrift niet blijkt dat de verzoeker die schending heeft aangevoerd als een ernstig middel.

6.2. De verzoeker moet in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte ondergaat of dreigt te ondergaan. Hij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Het betoog van de verzoeker dat de bestreden tuchtsanctie een bijzonder grote invloed op zijn bewegingsvrijheid binnen de gevangenis en op zijn contacten met de buitenwereld heeft, omvat slechts algemeenheden en toont niet op afdoende concrete wijze aan welke impact de tuchtstraf op zijn persoonlijke situatie heeft.

6.3. Het betoog van de verzoeker dat hij zijn werk in de wasserij zal kwijtraken, is niet concreet uitgewerkt en betreft overigens een hypothetisch nadeel.

6.4. Het betoog van de verzoeker dat de voorliggende beslissing, mits schorsing, niet gehanteerd zou kunnen worden naar eventuele toekomstige inbreuken die hij zou begaan is evenmin ernstig en louter hypothetisch.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien september 2013, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen, kamervoorzitter,

met bijstand van

Christophe Verhaert, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Christophe Verhaert. **André Beirlaen.**